

Julepilgrim - med Birgittas ord.

"Herre vis mig din vej, og gør mig villig til at gå den"

Birgitta af Vadstenas bøn

Denne bøn er blevet bedt utallige gange over hele verden, når pilgrimme har begivet sig ud på længere eller kortere pilgrimsvandring. Bønnen stammer fra Birgitta af Vadstena, som i 1300-tallet levede et bemærkelsesværdigt liv med Gud og pilgrimsvandringen som helt centrale elementer.

Birgittas liv og tanker er af Elizabeth Knox-Seith og Ingemar Hagerfors blevet samlet gennem syv nøgleord, som kan kaste lys over Birgittas liv. Ordene er:

Frugtbarhed, tålmodighed, enhed/samhørighed, villighed, livsopfyldelse, kaldelse og åbenbaring.

Jeg tager i dette materiale udgangspunkt i de syv Birgitta-ord ovenfor. Ordene vil blive brugt som indgangsvinkel til de bibelske tekster i advents- og juletiden, så ordene kan sætte perspektiv på din juletid. Du er velkommen til at gå med eftertankerne på egen hånd, for på en solo-pilgrimsvandring går Gud altid med på sidelinjen. Du kan også gå sammen med andre i en mindre gruppe i det omfang, Covid19-reglerne tillader det.

Der er gennem det seneste år blevet lukket ned for mange aktiviteter, og mange ting er blevet aflyst. Jeg håber, at vandringerne med Birgitta-ordene kan hjælpe dig med at se Guds lys, som kom til verden julenat – og lade det være lys for dig og andre, som kan blive ramt af mørket. Hæftet findes digitalt på www.viborgstift.dk/pilgrim. Hvis du læser hæftet på din telefon, kan du klikke på linket med dagens bibeltekst. Må Birgittas bøn hjælpe dig på vej mod advent og julen, så du kan sige: *"Herre, vis mig din vej og gør mig villig til at gå den"*

*Pilgrimspræst Christian Kjær Bjerre, før advent 2020
"at gå er at danse"*

Vandring mod 1. søndag i advent (Frugtbarhed 1)

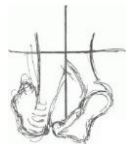
- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*.
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring; alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig"*.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred".
- Husk på, at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord: FRUGTBARHED

Dagens bibeltekst: [Matt 21,1-9](#) Jesus rider ind på et æsel

Eftertanke

Jesu indtog i Jerusalem begynder et nyt kirkeår. Forventningerne kan være store ved indgangen til et nyt år. Birgittas liv ændrede sig flere gange. Da hun som ungt barn mistede sin mor og kom i pleje hos sin moster, viste det sig, at hun begyndte på en vandring med Gud. Det bar mange frugter i løbet af livet. Nogle gange vokser der frugter frem i vores liv, som vi ikke selv havde set. På vejen mod Jerusalem viste en gruppe mennesker glæde over Jesus. Frugten af et møde med Jesus kan være, at mennesker på deres vej i livet kan opleve Gud nær. Måske er der brug for æselkræfter frem for hestekræfter for at forstå glæden i, at Gud er kommet nær. En pilgrims-visdom: man skal nogle gange gå, før tanker bærer frugt. Hvordan håber du, at adventstiden kan bære frugter for dig? Hvor skal du gå med æselkræfter i den kommende tid?

Vandring mod 2. søndag i advent (Frugtbarhed 2)

- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*.
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring - alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig"*.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred".
- Husk på, at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord:

FRUGTBARHED

Dagens bibeltekst:

[Luk 21,25-36](#) – Tegn i sol og måne

Eftertanke

Vi opfordres i dagens bibeltekst til at rette ryggen og løfte hovederne. På en vandring kan man let fokusere på vejen lige foran. Det kan være nødvendigt, hvis vejen er ujævn. Det giver ro i sindet at tænke på, hvor man træder, siger Birgitta. Når vejen er lettere, kan det være godt at løfte blikket og se frem og tilbage på vejen. Du vil opdage, hvor langt du har nået. Er vejen hård og lang, som når ting er svære i livet, kan du vandre bedende. At gå er at bede. Advent er en tid, hvor noget kan vokse frem i os – indtil dagene vendes og bliver længere. Vi skal se tegn i sol og måne på at Gud kommer os nær. Måske er det derfor, at Guds søn bliver født på den mørkeste tid på året. Det gælder om at holde ud og være parat, for det opmærksomme øje ser frugterne vokse frem. Tænk på frugten i dit liv med Gud - og med andre mennesker. Hvad skal du være særligt opmærksom på i denne tid?

Vandring mod 3. søndag i advent (Tålmodighed 1)

- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*.
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring; alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig"*.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred".
- Husk på, at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord:

TÅLMODIGHED

Dagens bibeltekst:

[Matt 11,2-10](#) Johannes Døberen spørger

Eftertanke

Et stykke inde i adventstiden kan ventetiden være særligt lang. Forberedelser. Flere låger er åbnet. På vejen mod et mål kan man blive utålmodig. Johannes Døberen er kastet i fængsel og er kommet i tvivl. Birgitta var også i tvivl. Var det rigtigt at leve et liv som borgfrue, når det tager tid fra tiden med Gud. En åndelig vejleder overbevidste Birgitta om at møde Gud i hverdagen. Hvor kan du møde Gud i din hverdag og dagligdag? Birgitta ventede i mange år på at møde Paven i Rom, og at han ville godkende hendes nye klosterorden. Hun ventede tålmodigt og tænkte på, om den vej, hun forsøgte at bane for en ny klosterorden i Vadstena, ville blive til noget. Johannes banede vejen – og måtte spørge Jesus fra fængslet, om han var på rette vej. Hvor byder denne tid dig til at være særligt tålmodig?

Vandring mod 4. søndag i advent (Tålmodighed 2)

- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*.
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring - alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig"*.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred".
- Husk på, at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord:

TÅLMODIGHED

Dagens bibeltekst:

Joh 1,19-28 Johannes Døber om Jesus

Eftertanke

På vej mod Jul standser vi igen ved Johannes Døberen. Han havde sin menighed i det fri. Han motiverede folk til at gå en vandring med bekendelse og bod til en dåb i Jordanfloden. Det var en pilgrimsvandring med kroppen for at vende ryggen til noget gammelt – i tålmodighed til Guds nye vej. Johannes døbte med vand, men Han skal døbe med Helligånd. Birgitta blev opsøgt af en fattig kvinde, hvis søn var syg og ikke døbt. Birgitta gik til huset med præst, og barnet blev døbt. Forældrene var lettede – og drengen fik det efter dåben bedre pga. bønner og de helbredende urter, Birgitta havde med. Drengen blev døbt Johannes og blev senere gartner for Birgitta. Her ventede han tålmodigt på, at Gud lod små planter med stor virkning vokse op. Naturen kalder os til tålmodigt at vente på Guds kraft.

Vandring mod juledag (Enhed/samhørighed)

- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*.
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring; alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig"*.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred".
- Husk på at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord:

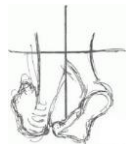
ENHED/SAMHØRIGHED

Dagens bibeltekst:

Luk 2,1-14 Jesus' fødsel i Betlehem

Eftertanke

Når Maria og Josef kom fra Nazareth, så er Jesus jo født på en pilgrimsvandring. En fødsel skaber en enhed mellem moderen og faderen – en forbindelse. En fødsel er altid med liv og død tæt forbundet. Det vidste Birgitta godt. Hun fødte otte børn; nogle gange med stor livsfare for barnet og moderen. Birgitta tog senere i livet på pilgrimsrejse til Betlehem. Der fik hun en vision af fødselsscenen med Maria og barnet i krybben. Det gav hende en dybere forståelse af Julens mysterium. Med Jesu fødsel er der tændt lys i mørket – Gud og mennesker er forbundet. Gud er en del af menneskeverdenen, hvor noget fantastisk kan opstå i trange kår. Evangelium var i Romerriget en betegnelse for budskabet om en kongesøns fødsel. Beskeden blev nogen gange bragt til fods af vandrende folk, så mennesker i fjerne egne også kunne høre det. Beskeden samlede folkeslag.

Vandring mod 2. juledag (Villighed)

- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*.
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring; alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig"*.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred".
- Husk på, at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord:

VILLIGHED

Dagens bibeltekst:

[Ap.G. 6,8-14;7,54-60](#) Stefanus' tale og bøn

Eftertanke

2. juledag er Sankt Stefans dag - Martyrernes dag. Det er en dag for dem, som lider uretfærdigt – døde eller forfulgte. Stefanus var mere end bare en uheldig person, som blev slået ihjel på grund af sin kristne tro. Stefanus' tale minder om Jesu tale i Getsemane have og på Golgata. Der er tale om en villighed til at tjene. Birgittas bøn har to vigtige pointer. For det første: at Gud må vise vejen. For det andet: Villigheden – lad mig gå den vej, som Gud har lagt for mig. Det kan godt være, at den vej ikke er indbydende for mig. Men måske kan Guds vej være bedre end det, jeg havde forestillet sig. Villigheden kan være at tjene Gud i en anden opgave, end det man forventede. Birgitta troede fra hun var barn, at hun skulle tjene Gud som nonne. Det blev på en anden måde som borgfrue, leder af et sygehus og grundlægger af et kloster. Hvad skal du være villig til i dit liv – og tør du lade Gud vise vej?

Vandring mod julesøndag (Livsopfyldelse)

- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring; alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred"*.
- Husk på, at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord:

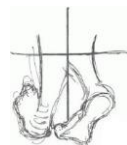
LIVSOPFYLDELSE

Dagens bibeltekst:

[Luk 2,25-40](#) Simeon glæder sig

Eftertanke

Simeon ser Jesus og får dermed opfyldt sit livs løfte: at se Frelseren. Jesus som spæd lyser måske ikke af meget, men Simeon ser et håb. Birgittas far, Birger, var før sin død optaget af at få sikret muligheder og fremtiden for sine børn. Der var en lettelse og en opfyldelse ved at få ro på forholdene. Birgittas liv blev fuldendt med oplevelserne på hendes pilgrimsrejse i Det hellige Land. Birgittas helbred blev dårligere på vej hjem til Rom. Hun blev syg og døde i Rom. Selvom Birgitta ikke selv nåede at se klosteret i Vadstena blive bygget, oplevede hun i de sidste dage af sit liv en livsopfyldelse og følte sig som en velsignet nonne i den klosterorden, som et årti senere ville blive dannet i Vadstena. Hun så at hendes mål ville blive fulgt. Der var det en glæde over fremtiden, selvom hendes liv på jorden blev afsluttet. Simeon havde en glæde over barnet, som vi kan prøve at gå med som pilgrimme.

Vandring mod nytårsdag (Kaldelse)

- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*.
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring; alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred"*.
- Husk på, at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord:

KALDELSE

Dagens bibeltekst:

Luk 2,21; 1 Mos 12,1-3 Omskærelse - løfte

Eftertanke

Maria og Josef følger den normale skik: at ofre to turtelduer i stedet for ens førstefødte. Birgitta følger den normale skik og gifter sig på trods af protester. Hun er kaldet til et liv, som hun ikke havde forventet. Senere i livet oplever Birgitta et større kald: at drage til Rom for at vente på Paven og for at få godkendt den klosterorden, som hun var kaldet til at grundlægge. Abraham får et løfte om at drage til et ukendt land. Jeg vil give dig landet, siger Gud til Abraham. Abraham og Birgitta går på et løfte: at Gud går med. Når det er nytår begynder et nyt kalenderår. Nytårsdag peger både frem mod et nyt år – og tilbage på Jesu fødsel 8 dage før. Dagen giver et blik for fremtiden, hvor vi kan tage bevidstheden om Gud som et lille barn med. Måske åbner det lille barn for, at du kan høre Guds kalden på dig i det nye år. Hvor kaldes der på dig?

Vandring mod helligtrekonger (Åbenbaring)

- Stil dig uden for din lokale kirke. Mærk jorden under dine fødder, ret dig op og fornem, at der går en lodret linje ned gennem dig, som om du er forbundet både til det jordiske og det himmelske. Tegn evt. et kors for dig.
  - Bevar denne opmærksomhed på jord og himmel under din vandring.
  - Læs dagens nøgleord (se nedenfor). Hvordan peger ordet ind i dit liv?
  - Sig Birgittas bøn: *"Herre, vis mig din vej – og gør mig villig til at gå den"*.
  - Læs dagens eftertanke.
  - Fortsæt vandringen med din egen eftertanke.
  - Gå en kort eller lang vandring; alt efter dine kræfter og humør.
  - Vandringen slutes af ved kirken, hvor du begyndte. Her kan du bede fadervor og sige velsignelsen, som Gud gav til sit folk på vandring gennem ørkenen: *"Herren velsigne dig – og bevare dig"*.
Herren lade sig ansigt lyse over dig – og være dig nådig
Herren løfte sit ansigt mod dig – og give dig fred".
- Husk på, at Gud er tilstede overalt, både inden i kirken og udenfor. Måske vækker "naturens katedral" noget særligt, som Gud vil sige netop dig i dag.

Dagens nøgleord:

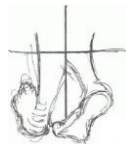
ÅBENBARING

Dagens bibeltekst:

[Matt 2,1-12](#) De vise mænd ser stjernen

Eftertanke

Ledestjernen viser vej for de vise mænd. På deres pilgrimsrejse fra Østerland bevæger de deres krop og sind. Birgitta var på flere lange vandringer i sit liv. De vise mænds svar på åbenbaringen, som de så via stjernen, var nogle gaver. De svarede i taknemmelighed, selvom de i første omgang var på lang afstand i et fjernt land. Tegnet på himmelen, som åbenbarede sig for dem, bevægede dem. De vise mænd rejste hjem ad en anden vej for at udgå Herodes. Nogle gange må vi tage på omveje i livet – for at passe på os selv eller andre. Et relief viser de vise mænd sovende, mens en engel forsøger at vække dem og peger på stjernen. De skulle ikke bare følge stjernen til krybben, men fortsat følge stjernen. Åbenbaringen er stadig gældende. Stjernen viste vej til Jesus – og er stadig en ledestjerne i vores liv. Birgitta oplevede flere åbenbaringer i sit liv. Hvor skal du følge ledestjernen dit liv?

Birgitta af Vadstenas historie – kort fortalt

Birgitta bliver født ind i en rig familie i Sverige, hvor hun lærte at læse og satte sig ind i datidens love og traditioner. Moderen dør, da Birgitta er ganske ung, og Birgitta vokser op hos sin moster. Moderens sidste sætning til Birgitta: "Den hellige Jomfru og hendes Søn, Jesus Kristus, vil altid være hos dig" sætter sig som en rød tråd i hendes liv. Birgitta er åndeligt søgende og tilbringer mange timer i stilhed og bøn foran en Maria-statue. Gennem flere samtaler mellem præster og den unge Birgitta står det klart for hende, at hun vil hellige sig et liv for Gud i et kloster.

Stor er skuffelsen, da faderen arrangerer et ægteskab mellem Ulf Gudmarsson og Birgitta, da Birgitta blot er 13 år (en alder, hvor piger på den tid ofte blev giftet bort). På trods af skuffelsen så går hun ihærdigt til opgaven som hustru med at holde hus. I løbet af årene vokser en stor børneflokk frem. Birgitta har blik for syge og opretter et hospital ved sin bolig, hvor hun hjælper syge med planter og ekstrakt fra sin egen urtehave. Da Birgitta ikke kunne komme i kloster, bestemmer hun sig for at dele dagen ind i en særlig rytme. På den måde får hun klosterets opmærksomhed på Gud ind i sin egen hverdag. Efter en streng faste, hvor hun har fastet til ukendelighed, bestemmer hun sig for at leve et liv i større balance. Hun afstår fra at spise for meget, men hun spiser alligevel det, som kroppen behøver. Hun afstår fra at klæde sig i pomp og pragt (som hun ellers kunne som rig borgfrue), men hun klæder sig stadig værdigt. Hun sætter folk i rette, når det er nødvendigt, men hun tænker også på at "tøjle tungen". Hun har store ambitioner i livet, men sætter sig som udgangspunkt overkommelige mål i hverdagen. Disse tanker sammenfatter hun til en form for klosterløfte, som hun tager med i sin morgenbøn som borgfrue på borgen Ulvåsa.

Birgitta nyder friheden ved at være udendørs. Hun har siden barnsben nydt at ride og gå i naturen. I forbindelse med et af sine børns død som spæd, bestemmer hun sig for at tage til Olav den Helliges grav i Nidaros i Norge. Birgitta begynder vandringen mod Nidaros til hest, men efter et stykke tid erkender hun, at hun har brug for at gå. Kristus var selv pilgrim, så Birgitta begiver sig afsted resten af vejen til fods. Hun fravælger luksus på

Pilgrim i advents- og juletiden med ordene fra Birgitta af Vadstena

reisen mod helgenraven. Rejsen slutter dog ikke ved helgenraven, for der er også en rejse til fods tilbage.

Efter nogle år tager hun på rejse til Santiago de Compostella i Spanien, for at se Apostlen Jakobs grav. Det er en rejse, som tager flere år. På vej hjem tager hun en omvej, hvor hun studerer et kloster, som inspirerer hende meget.

Senere i livet slår hun sig ned på Alvastra-klosteret syd for Vadstena med Ulf. Ulf dør efter kort tids sygdom. I Alvastra får Birgitta en vision om at danne en ny klosterorden for både mænd og kvinder i Vadstena. Birgitta oplever at få et kald til at drage til Rom, hvor hun vil få sin nye klosterorden godkendt af Paven. Da Paven på det tidspunkt opholder sig i Avignon i Frankrig, bliver opgaven ganske vanskelig. Birgitta går til Rom, hvor hun slår sig ned. Birgitta venter i Rom på paven i mange år. Birgitta vandrer dagligt rundt mellem kirkerne i Rom og bliver en kendt pilgrim i det faldefærdige Roms bybillede. På et tidspunkt vandrer Birgitta fra Rom til Assisi, hvor Kristus på et krucifiks kaldte Frans af Assisi til at genopbygge Guds kirke. Et stykke tid efter drager Birgitta fra Rom til Jerusalem, hvor hun oplever at stå på Golgata, hvor Jesus døde. Fra Jerusalem tager hun til Bethlehem, hvor Jesu fødsel kommer til at stå stærkt frem for hende. Efter oplevelserne i Det hellige Land vender Birgitta tilbage til Rom.

Birgitta dør i Rom uden at få sin orden godkendt af paven. Fem år efter sin død bliver Birgittas klosterregler godkendt, og det første Birgitta-kloster åbnes i Vadstena i Sverige ti år efter Birgittas død. Senere breder Birgittaklostre sig til mange steder i verden. Her i Danmark bygges der Birgittaklostre i bl.a. Maribo og i Mariager – og traditioner fra Birgitta lever videre i begge byer i dag.

Kilder til Birgittas historie og inspiration til dette hæfte:

Bogen "Birgitta", af Bodil Busk Sørensen

Notat om Birgittas nøgleord af Elizabeth Knox-Seith og Ingemar Hagerfors

